

De nachtpauwoog

Voor veel mensen zijn nachtvlinders enge motjes en kleurloze uiltjes die 's avonds door het open venster naar binnen komen vliegen en om de brandende lamp blijven rondfladderen. Maar is dit beeld wel juist? Ook onder de nachtvlinders bevinden zich juweeltjes en sommige vliegen ook nog juist overdag!

Het onderscheid tussen een dag- en een nachtvlinder is dus niet alleen een verschil van dag en nacht. Het onderscheid zit vooral in de antennes, de sprieten. Bij dagvlinders eindigt zo'n spriet in een knopje, bij nachtvlinders ontbreekt dat knotsje. Wel zijn de antennes bij nachtvlinders vaak geveerd, getand of gekamd. Dat geeft oppervlaktevergroting. En aangezien op de antennes de reukzintuigcellen zitten, kunnen nachtvlinders goed ruiken.

Bij een mannetje van de nachtpauwoog zitten op één antenne wel 35.000 zintuigcellen. Dat moet ook wel. Het

vrouwtje is groter dan het mannetje, legt bovendien grote eieren en is daardoor zo zwaar dat ze nauwelijks kan vliegen. Overdag zit ze stil op een heidestruikje en scheidt via klieren in haar achterlijf feromonen - seks-lokstoffen - af. Slechts enkele moleculen van deze lokstoffen zijn voldoende om de mannetjes van kilometers afstand aan te trekken. De lokstof is haast homeopathisch verdund, maar toch: het werkt! Eerst zigzaggend, maar gaandeweg steeds meer in rechte lijn, bereiken de mannetjes hun doel.

Zo'n stilzittend wijfje kun je gewoon plukken als een bloem. Wel handig voor de fotograaf. Met takje en al zet je haar dan op een gunstige plaats voor een foto, zonder storende elementen uit de vegetatie. Het resultaat is de hierbij afgedrukte foto. Durft u nu nog te beweren dat nachtvlinders alleen maar van die enge motjes en uiltjes zijn, fladderend om de avondlamp?